

Strafmaksimum i § 229, stk. 1, (alfonseri) kunne bl.a. med henblik på en øget markering af forskellen i strafværdighed med hensyn til de forhold, der omfattes af henholdsvis § 228 (rufferi mv.) og § 229, overvejes reduceret fra 3 til 2 års fængsel.

Om Straffelovrådets overvejelser henvises til betænkningens side 719-721, 735-739, 744-745, 747, 757-758 og 759.

Straffelovrådet har ikke udarbejdet konkrete forslag til lovændringer.

4.10.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet har ikke fundet grundlag for at følge Straffelovrådets anbefalinger vedrørende forskellige lempelser af en række bestemmelser i straffelovens kapitel 24.

Justitsministeriet er dog enig i Straffelovrådets forslag om ligestilling mellem personer, der lever i ægteskab, og personer, der lever i registreret partnerskab, jf. straffelovens § 227. Med forslaget er det hensigten, at straffebestemmelsen skal anvendes i forhold til personer i registreret partnerskab i samme omfang som det i dag sker i forhold til personer, der lever i ægteskab.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 49, samt bemærkningerne hertil.

4.11. Voldsforbrydelser (straffelovens §§ 244-248)

4.11.1. Gældende ret

De forsætlige voldsforbrydelser er inddelt i tre kategorier (§§ 244-246) med maksimumstraffe på fængsel i 3 år for simpel vold (§ 244), 6 år for grov vold og 10 år for vold under særdeles skærpende omstændigheder.

Straffelovens § 247 indeholder bestemmelser, der giver mulighed for at forhøje straffen med indtil det halve – dvs. at strafmaksimum i den anvendelige bestemmelse forhøjes med 50 pct. – i visse gentagelses-tilfælde og tilfælde, hvor volden begås over for en person, der efter karakteren af sit arbejde er særlig udsat for vold.

Efter straffelovens § 248 kan forskyldt straf bortfalde, dels når legemsangreb er udøvet under slagsmål, dels når den angrebne har øvet gengæld mod angriberen.

Om forarbejderne til §§ 244-248 henvises til betænkningens side 783-785.

4.11.2. Straffelovrådets overvejelser

Straffelovrådet finder, at et almindeligt strafmaksimum på 10 års fængsel for de groveste former for vold

(§ 246) må anses for passende, også i forhold til de strafferammeændringer, som rådet foreslår på andre områder.

Der er endvidere enighed om, at et strafmaksimum på 10 års fængsel for vold omfattet af § 246 fører til, at strafmaksimum for forhold omfattet af § 245 passende bør være 6 års fængsel.

En strafferamme på bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder ville i og for sig fortsat være passende for vold efter § 244. En sådan strafferamme ville efter Straffelovrådets opfattelse stadig være fuldt tilstrækkelig med henblik på det store flertal af voldstilfælde, hvad enten man i hovedsagen ønsker at bevare det hidtidige udmålingsniveau eller at skærpe strafniveauet i tråd med intentionen i lov nr. 380 af 6. juni 2002. Rådet er samtidig opmærksomt på, at forhøjelse af strafferammer er en af de måder, som lovgivningsmagten har anvendt, når den har ønsket at skærpe strafniveauet for bestemte forbrydelser.

Der er under rådets drøftelse stillet spørgsmålstejn ved behovet for §§ 119 og 247, stk. 2, ved siden af de almindelige voldsbestemmelser. Der er enighed om, at lov nr. 380 af 6. juni 2002 også kunne rejse spørgsmål i forhold til disse bestemmelser. §§ 119 og 247, stk. 2, har baggrund i særlige hensyn, der efter nogle medlemmers opfattelse fuldt ud kan begrunde opretholdelse af et skærpet strafmaksimum. Rådet har afstået fra at fremkomme med forslag, der særligt retter sig mod disse bestemmelser.

Under rådets drøftelse af § 248 er der rejst spørgsmål om, hvorvidt bestemmelsen som udtryk for et almindeligt strafudmålingshensyn i stedet burde placeres i straffelovens kapitel 10 om straffastsættelse.

Om Straffelovrådets overvejelser henvises til betænkningens side 796-801.

4.11.3. Justitsministeriets overvejelser

Under hensyn til de strafskærper bl.a. for vold, der blev gennemført ved lov nr. 380 af 6. juni 2002, finder Justitsministeriet ikke grundlag for at foreslå ændringer af strafferammerne i disse bestemmelser. Det er således Justitsministeriets opfattelse, at de i dag gældende strafferammer i §§ 244-248 om vold på en passende måde afspejler en nutidig vurdering af strafværdigheden af disse forbrydelser.

Justitsministeriet finder endvidere ikke grundlag for at ophæve straffelovens § 248 og i stedet placerer bestemmelsen i straffelovens kapitel 10. Baggrunden herfor, er at straffelovens § 248 er en integreret del af straffelovens øvrige voldsbestemmelser, og at en sådan ændring derfor bør ske i anden sammenhæng.